

Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-191/19 – 1

Asia C-191/19

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

27.2.2019

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Landgericht Frankfurt am Main (Frankfurt am Mainin alueellinen alioikeus, Saksa)

Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen tekemispäivä:

20.2.2019

Kantaja ja valittaja:

OI

Vastaaja ja vastapuoli:

Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

Landgericht Frankfurt am Main

24. siviilijaosto

--

Välipäätös

Asiassa

OI --

kantajana ja valittajana,

--

vastaan

Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA , [– –] Valencia

vastaajana ja valituksen vastapuolena,

– –

Landgericht Frankfurt am Mainin 24. siviilijaosto on 25.11.2018 pidetyssä istunnossa päättänyt seuraavaa:

I. Unionin tuomioistuimelle esitetään seuraavat ennakkoratkaisukysymykset matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (jäljempänä lentomatkustajien oikeuksista annettu asetus) 4 artiklan 3 kohdan, 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinnasta:

1. Onko silloin, kun lähtöselvityksessä lentokentällä ilmoitettavun lentomatkustajan, jolla on vahvistettu varaus tietylle lennolle, varaus muutetaan vastoin hänen tahtoaan myöhemmälle lennolle, kyseessä lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu lennolle pääsyn epääminen, kun lento, jolle lentomatkustajalla oli vahvistettu varaus, edelleen suoritetaan?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Voidaanko lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohtaa soveltaa analogisesti tilanteissa, joissa on kyse lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettusta lennolle pääsyn epäämisestä?

II Asian käsittelyä lykätään. **[alkup. s. 3]**

Perusteet

Kantajalla oli vastaajalta vahvistettu varaus tämän 3.10.2015 suoritettavalle lennolle IB 8505 Jerezistä (aikataulun mukainen lähtöaika klo 13.35) Madridiin (aikataulun mukainen saapumisaika klo 14.45) ja 3.10.2015 suoritettavalle liityntälennolle AB 5325 Madridista (aikataulun mukainen lähtöaika klo 20.00) Frankfurtiin (aikataulun mukainen saapumisaika klo 22.40).

Kantajan varaus siirrettiin lennolta IB 8505 lennolle IB 8507. Lento IB 8507 lähti Jerezistä n. klo 17.55 ja laskeutui noin klo 19.05 Madridiin. Liityntälento AB 5325 toteutettiin aikataulun mukaisesti klo 20.00 niin, että kantaja saapui Frankfurtiin ilman viivästyksiä, itse asiassa 10 minuuttia ennen aikataulun mukaista saapumisaikaa.

Kantaja vaati ensimmäisessä oikeusasteessa Amtsgerichtissa 400 euron suuruista korvausta lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen perusteella luovuttuaan ensin vaatimuksestaan 200 euron osalta.

Amtsgericht hylkäsi kanteen, koska kantaja oli saapunut lopulliseen määräpaikkaansa lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdassa määritellyissä rajoissa.

Kantaja valitti tästä päätöksestä ja vaatii edelleen 200 euron suuruista summaa. Kantaja väittää pääasiallisesti, että hänellä on lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen nojalla oikeus 200 euron suuruiseen korvaukseen lennolle pääsyn epäämisen johdosta. Kantajan mukaan tähän oikeuteen ei voida soveltaa rajoituksia sellaisina kuin niistä säädetään peruutusten osalta lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdassa.

Asiaa käsittelevän muutoksenhakutuomioistuimen ratkaisu riippuu unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisukysymyksiin antamista vastauksista.

Muutoksenhakutuomioistuin katsoo ensiksi, että oikeus korvaukseen tulee ylipäättään kysymykseen vain, jos nyt on kyseessä lennolle pääsyn epääminen varauksen muutoksen vuoksi. Tosiseikkojen perusteella kyseessä ei ole peruutus – joka on lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen mukaan ainoa kyseeseen tuleva muu suoritushäiriö –, koska lento, jolla kantaja tosiasiallisesti oli määrä kuljettaa (IB 8505) suoritettiin, eikä lentosuunnitelmasta luovuttu kokonaan. Oikeus korvaukseen **[alkup. s. 4]** lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan suoran soveltamisen perusteella ei myöskään tässä tapauksessa tule kyseeseen.

Tätä koskee ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys. Muutoksenhakutuomioistuimen mukaan on päteviä perusteita katsoa, että lentomatkustajan varauksen muuttaminen toiselle lennolle vastoin hänen tahtoaan kuuluu lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 4 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan, jos alkuperäinen lento edelleen suoritetaan. Muussa tapauksessa on vaarana, että lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja voisi välttää lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen oikeudelliset seuraukset muuttamalla lentomatkustajan varausta myöhemmille lennoille, jolloin sille annettaisiin sellaista määräysvaltaa lentomatkustajien oikeuksiin nähden, joka olisi lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen tavoitteiden (etenkin lentomatkustajien suojelun) vastaista. Tämä on myös saksalaisessa oikeuskäytännössä ja oikeuskirjallisuudessa vallitsevan näkemyksen mukaista –.

Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, asian ratkaisemisen kannalta merkityksellinen on kysymys siitä, onko lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohtaa sovellettavissa analogisesti kyseisen asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun lennolle pääsyn epäämiseen. Sen tosiseikkoihin liittyvät edellytykset ovat käsillä. Toinen ennakkoratkaisukysymys koskee tätä.

Bundesgerichtshof on toistaiseksi nimenomaisesti jättänyt tämän kysymyksen avoimeksi – –.

Muutoksenhakutuomioistuin katsoo, että tällaiselle analogialle on hyviä perusteita, jotka nojautuvat pääasiallisesti lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen tavoitteeseen ja tarkoitukseen ja 7 artiklan mukaiseen korvausta koskevaan oikeuteen sekä 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaiseen vastuusta vapautumiseen.

Korvausta koskevan oikeuden tarkoitus on ensisijaisesti kiinteämääräisellä korvauksella vähentää haittoja ja epämukavuutta, jotka aiheutuvat sellaisesta ajan menetyksestä ja vahingoista, jotka perustuvat asetuksen kattamiin suoritushäiriöihin. Tässä valossa lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan sääntelytarkoitus on nähtävä siten, että unionin lainsäätäjä on olettanut, että siinä säännellyissä tilanteissa lentomatkustajalle ei ole aiheutunut sellaisia haittoja ja epämukavuutta, jotka edellyttäisivät **[alkup. s. 5]** oikeutta kiinteämääräiseen korvaukseen. Se, että näissä tapauksissa lentomatkustajalle kuitenkin aiheutuu (vähäistä) haittaa, koska lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja ei suorita siltä vahvistetun varauksen perusteella odotettua kuljetusta varauksen mukaisesti, on lentomatkustajan hyväksyttävä ilman korvausta. Se, että tällä tavoin (vähäistä) haittaa kärsineelle lentomatkustajalle ei lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen perusteella myönnetä mitään taloudellista korvausta, ei herätä kuluttajansuojan kannalta yleensä ja lentomatkustajien suojelun kannalta erityisesti mitään epäilyksiä. Kyseisessä asetuksessahan on tarkoitus säännellä vain lentomatkustajien vähimmäisoikeuksista.

Tätä lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 7 artiklan välistä sääntely-yhteyttä voitaisiin soveltaa lennolle pääsyn epäämistä koskeviin tapauksiin. Lentomatkustajan näkökulmasta ei nimittäin ole mitään olennaista eroa sillä, johtuuko suorittamatta jäänyt kuljetus lennolle pääsyn epäämisestä vai peruutuksesta. Kummassakin tapauksessa lentomatkustajalle aiheutuu haittaa siitä, että häntä ei kuljeteta varauksen mukaisesti. Tämä tulee selväksi myös sitä kautta, että lennolle pääsyn epäämisen ja peruutuksen välinen raja-
rajaus riippuu yksin siitä, suoritetaanko kyseessä oleva lento vielä, vai luovutaanko lentosuunnitelmasta kokonaan. Riippumatta siitä, evätäänkö yksittäiseltä matkustajalta lennolle pääsy lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettui-
n tavoin, mutta lentosuunnitelma pysytetään muutoin voimassa, vai evätäänkö yksittäiseltä matkustajalta lennolle pääsy kyseisen asetuksen 5 artiklassa tarkoitettui-
n tavoin ja lentosuunnitelmasta luovutaan, hänelle tästä aiheutuneet haitat ja epämukavuus pysyvät samoina.

Tätä näkemystä tukee myös se, että lentomatkustajalle aiheutuu tällaisia haittoja ja epämukavuutta välittömästi, kun hänelle selviää, että häntä ei tulla kuljettamaan varauksen mukaisesti. Sen, johtuuko kuljettamatta jääminen lennolle pääsyn epäämisestä vai lennon peruuttamisesta, saa lentomatkustaja usein tietää vasta

jälkikäteen. Matkustajalle ei ilman muuta ole selvää, onko kuljettamatta jäämisen taustalla se, että lentoliikenteen harjoittaja on luopunut lentosuunnitelmasta.

Analogiaa ei voida sulkea pois myöskään sillä perusteella, että korvaussumman myöntämisellä lennolle pääsyn epäämistapauksissa pitäisi olla ainakin osin **[alkup. s. 6]** seuraamuksen luonne. Oikeutta korvaukseen ei nimittäin ole pidettävä seuraamusluonteisena vahingonkorvauksena.

--

Frankfurt am Main, 20 päivänä helmikuuta 2019

--

TYÖASIAKIRJA